

תוספת מס' 1

לעתון הרשמי, גליון 891 מיום 1 ביוני, 1939.

פקודת ערבות המלוה לבנין (הקנאת תוקף).

מס' 19 לש' 1939.

פקודה הבאה לאשר את קבלתה של ערבות או קבלתן של ערבויות ע"י עיריית תל-אביב בקשר עם הקמת בנין תיאטרון הבימה בתל-אביב.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת ערבות המלוה לבנין הבימה (הקנאת תוקף חוקי), השם הקצר.

1939.

הקנאת תוקף חוקי.

2. למרות כל דבר האמור בפקודת העיריות, 1934, הרי קבלתה של ערבות או קבלתן של ערבויות ע"י עיריית תל-אביב, באשורו של הנציב העליון, כדי להבטיח את סלוק הקרן והרבית של מלוה או מלוות שתנאיהן נתאשרו ע"י הנציב העליון והמצטרפות בסך הכל לקרן של לא יותר מ־30,000 פונט ואשר נתקבלה (ו) או תתקבל (נה) בין ע"י הוצאת אגרות-חוב ובין בכל דרך אחרת ע"י חברת בנין התיאטרון בע"מ לצורך הקמת בנין תיאטרון הבימה בתל-אביב או בקשר עם כך, דינן כדין מלוות שנתקבלו כחוק וכהוצאת-כסף שהוצאה כחוק לצורך הפקודה הנ"ל.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

31 במאי, 1939.

פקודת כותבי הבקשות (מתן רשיונות) (תקון).

מס' 20 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת כותבי הבקשות (מתן רשיונות).

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.
פרק קט.

1. פקודה זו תקרא פקודת כותבי בקשות (מתן רשיונות) (תקון), 1939, וקוראין אותה כאחד עם פקודת כותבי בקשות (מתן רשיונות), הקרויה להלן הפקודה העיקרית.

2. סעיף 2 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י בטול הסעיף הקטן (2) מאותו סעיף, והחלפתו בסעיפים הקטנים דלקמן:—

תקון סעיף 2 מן הפקודה העיקרית.

„(2) מס בשיעור של מאתים וחמשים מיל יוטל בעד מתן רשיון עפ"י סעיף זה, והוא יכלול גם את דמי הרישום.

(3) תקפו של הרשיון הניתן עפ"י סעיף זה יגמר ביום 31 במרץ שלאחר נתינתו, אולם הוא יהא ניתן לחידוש מדי שנה בשנה לאחר תשלום מס של מאתים וחמשים מיל בעד כל חידוש.

3. רשיונות שניתנו עפ"י סעיף 2 מן הפקודה העיקרית שתקפם אינו נגמר בזמן מתן התוקף לפקודה הזאת, ישארו בתקפם עד 31 במרץ, 1940, בלי לשלם כל מס נוסף, אף על פי שנאמר בהם בפירוש כי יהיו בני-תוקף רק עד תאריך ידוע לפני ה-31 במרץ, 1940.

רשיונות קיימים.

הרולד מקמיכאל
נציב עליון.

31 במאי, 1939.

פקודת הפירושים (תקון).

מס' 21 לש' 1939.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפירושים.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת הפירושים (תקון), 1939, וקוראין אותה כאחד עם פקודת הפירושים הקרויה להלן הפקודה העיקרית.

השם הקצר.

סדר כט.

2.—(1) פסקא א („הגדרות רשמיות“) שבסעיף 3 מן הפקודה העיקרית תתוקן ע"י החלפת ההגדרה „הנציב העליון במועצה“ בהגדרה דלקמן, דהיינו:—

תקון סעיף 3 מן הפקודה העיקרית.

„הנציב העליון במועצה“ פירושו הנציב העליון הפועל לאחר התייעצות עם הועד הפועל הממשלתי אך לאו דוקא בהתאם לעצתו של הועד הפועל הממשלתי, ולאו דוקא כשאותו ועד פועל נתכנס לשיבה;”

(2) פסקא ב („חילופי תארים רשמיים“) שבסעיף 3 מן הפקודה העיקרית תתוקן:—

(א) ע"י החלפת הפסקא האחרונה מאותו סעיף בפסקא דלקמן, דהיינו: „התואר „מנהל רישום הקרקעות“ רואין אותו כאילו הוא בא במקום התארים „מנהל משרדי ספרי האחוזה“ ו„מנהל מחלקת הקרקעות“;

(ב) ע"י הוספת הפסקאות דלקמן, דהיינו:—

התואר „מנהל שירותי הרפואה“ רואין אותו כאילו הוא בא במקום התואר „מנהל מחלקת הבריאות“ או „מנהל הבריאות“;

כל מקום שמזכירים את התארים „מנהל עניני הקרקעות“ או „מנהל מחלקת המדידות“ יש לפרש את המונחים האלה כאילו הכוונה היא ל„מנהל עניני הקרקעות המדידות“.